

Jak apoštol Pavel navštívil Brno

Karolína Hejčová

I. kategorie, 3. místo

Jednoho krásného dne se sv. Pavel rozhodl, že navštíví vzdálené kraje. Tu hledá na mapě nějaké vhodné místo, kde by mohl kázat o Ježíši Kristu, našem Spasiteli. Řekl si: „Na hranicích Římské říše je každý apoštol a učedník, který káže. Nikdo se však neodvážil jít na území barbarů. A já budu první!“ Tak se rozhodl, že napíše dopis, aby se dozvěděl o barbarském národu.

Pavel, z vůle Boží povoláný apoštol Krista Ježíše neznámým zemím: Milost Vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útéchy! On nás potěšuje a mně vnukl Boží nápad. Navštívím vaši vzdálenou zem, abych šířil poselství našeho Pána Ježíše Krista. Dostavím se ode dneška za tři měsíce. Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha Svatého s Vámi se všemi!

A tu rychlý posel donesl zprávu až za hranice Římské říše a tam ji nechal. Čirou náhodou posel zavítal do Brna. V Brně si řekli, že to bude ctěná návštěva. Od té doby se ve všech novinách začalo objevovat: Apoštol Pavel navštíví Brno! Setkání sv. Pavla s lidem v Brně! atd. Začaly přípravy. Chystaly se ohňostroje, cvičila se představení, obyvatelé Brna se dmuli pýchou. Jenže zde byl menší problém. Sv. Pavel žil v prvním století a Brno v jedenadvacátém! To si občané Brna uvědomili jen den před návštěvou. Ale vše již bylo nachystáno. Co s tím?

Na den přesně o tři měsíce později dorazil Pavel na hranice. Chvilí šel pěšky, ale jakmile ho primátor zahlédl, vyskočil z limuzíny a začal se omlouvat. Náhle se Pavel ocitá v autě. Velmi se diví: „Co je to za ďáblův stroj? Ono to jede!“ A lidé prostě odpověděli: „To je auto! To jste nikdy neviděl?“ Pavel potají přijel do Brna a říká si: „No, jsem zvědav, do jaké chatrče mě ubytují.“ Jenže jakmile přijel do Brna, tak nemohl uvěřit svým očím. Vidí výškové budovy, auta všude, obchodní domy a jak jsou ti lidé zvláště oblečení! Pavel je ubytován v nejlepším hotelu ve městě. Moc se mu tam líbí. Jídlo mu chutná, ale je zvláště oblečen.

Další den bylo slavnostní uvítání sv. Pavla v Brně. Pavel přijede na Náměstí Svobody a vidí: gymnastky cvičí a najednou spousta barevných světél vystřeluje do vzduchu! A ta hudba! Nikde nevidí žádné hudební nástroje. Hrozně se diví. A náhle primátor řekne: „Jak se vám líbí v Brně? Mohl byste něco říct lidem?“ A Pavel s údivem: „Ano, ano. Jen jsem něco takového nečekal.“ Předstoupí na vyvýšené pódium a začne: „Pokoj s vámi, přišel jsem rozšiřovat víru v našeho Pána Krista Ježíše. Vaše víra necht' je posílena a nejste v pokušení zlým duchem. Věřte v Pána!“

„Mohli byste mne zavést do nějakého vašeho chrámu?“ zeptal se Pavel primátora. Pavel je zaveden do katedrály sv. Petra a Pavla a otec biskup nadšeně oznámí: „Vítejte v katedrále sv. Petra a Pavla!“ Pavel se zeptá, zda je katedrála pojmenována po něm. A otec biskup mu odpoví: „No samozřejmě!“ Pavel chce, aby mu ukázali obřad, který vykonávají pro Boha. Je vykonána mše sv. a Pavel oznámí: „Část vaší víry není opravdová. Odřikáváte vše, jak máte naučeno, moc z vás se nezabývá tím, co ta slova znamenají.“ Lidé se diví a chtějí se poučit. A tu Pavel řekne, že nastal čas, aby se vrátil do Jeruzaléma, aby to prokonzultoval se svými bratry. Nikdo mu nebrání. Na cestu mu věnují nejnovější Ferrari 599 GTB Fiorano, jenže apoštol Pavel nabourá na prvním rohu. Po krátké úvaze mu nakonec dají auto, které má autopilota. Ovšem jakmile sv. Pavel vjede na hranice Říše, auto se změní na koně, který Pavlovi uteče. Po dlouhém přemýšlení Pavel naznal, že to bylo dílo Boží, kterým mu Bůh ukázal, jaký bude svět za 2 000 let. Pavlovi dali na cestu také televizi, projektory a různé interaktivní pomůcky. To vše zmizelo. Pavel si řekne, že zdejší lidé mají větší a hlubší víru, než lidé v budoucnosti. „My nepotřebujeme moderní technologie, abychom lidi naučili víře, mají mnohem lepší představivost!“ Pavel klekne a začne se modlit a děkovat Bohu, že se mohl vrátit ke svým lidem, kteří – i když nejsou učené – přesto lépe věří. „Jsem tak rád, že jsem se mohl vrátit, a doufám, že se lidé v budoucnosti budou více věnovat modlitbě a budou mít hlubší víru.“ A tak Pavel doufal v lepší budoucnost. Co myslíte, dočkal se?